Omlouvání nepřítomnosti dítěte ve škole

Oficiální stanovisko Sdružení praktických lékařů pro děti a dorost (SPLDD) k omlouvání nepřítomnosti žáků a studentů ve škole ze strany lékařů

Právními předpisy upravený vztah, týkající se dané problematiky, existuje pouze mezi zákonným zástupcem žáka (studenta) a školou, jak uvádí vyhláška č.291/1991Sb., o ZŠ §3 odst. 8: **„Nemůže-li se žák zúčastnit vyučování z důvodů předem známých žákovi nebo jeho zástupci, požádá zástupce žáka třídního učitele nebo ředitele školy o uvolnění z vyučování. Nemůže-li se žák zúčastnit vyučování z nepředvídaného důvodu, je zástupce žáka povinen nejpozději do dvou dnů oznámit třídnímu učiteli důvod nepřítomnosti.“ i vyhláška č.354/1991Sb., o SŠ §2odst.2: „Nemůže-li se nezletilý žák zúčastnit vyučování, požádá zákonný zástupce žáka třídního učitele nebo mistra odborné výchovy o uvolnění z vyučování…“** §2 odst. 3 dále uvádí: **„Nemůže-li se nezletilý žák zúčastnit vyučování z důvodu, který nemohl předem předvídat, je zástupce žáka povinen nejpozději do 3 dnů oznámit třídnímu učiteli nebo mistru odborné výchovy důvod nepřítomnosti…“**

Z výše uvedeného je zřejmé, že osobou, jejíž povinností je omlouvat v nutných případech neúčast na vyučování je nepochybně zákonný zástupce. Tuto povinnost nelze přenést na ošetřujícího lékaře ani z morálního, ale ani z právního hlediska.

Vyhl.č.291/1991Sb., o ZŠ §3odst.9 uvádí, že: **„Nepřítomnost žáka omlouvá zástupce žáka. V odůvodněných případech může škola požadovat lékařské potvrzení o nemoci žáka…** Z tohoto znění vyplývá, že jen v odůvodněných by si mohla škola vyžádat omluvenku od lékaře, nejedná se tedy o obligatorní právo. Vyhl.č.354/1991Sb., o SŠ §2odst.4 ustanovuje, že: **„Třídní učitel nebo mistr odborné výchovy omluví nepřítomnost žáka při vyučování na základě omluvenky podepsané zástupcem žáka nebo vychovatelem nebo lékařem.“** Škole je zde dána možnost, aby se v případech pochybností nespokojila pouze se sdělením zákonného zástupce a požadovala další doložení. V praxi ovšem musí být žádost o doložení směřována na zákonného zástupce (nikoli přímo na jinou osobu, např lékaře), neboť dle příslušných ustanovení on je tím, který žádá o omluvení či oznamuje nepřítomnost. Pokud by došlo k omluvení pouze na základě potvrzení podepsaného lékařem dle §2odst.4, č.354/1991 Sb., o SŠ, došlo by k postupu v rozporu s předchozími odstavci(2a 3) téhož §, které zcela jasně uvádějí, že o omluvení žádá zákonný zástupce.

Lze shrnout, že není povinností ošetřujících lékařů vystavovat potvrzení o vyšetření, ošetření či o onemocnění žáka (studenta). Pokud by lékař byl ochoten takové potvrzení vystavit, měl by tak učinit pouze na žádost zákonného zástupce, nebo s jeho svolením.

Převzato z článku časopisu Vox Pediatriae MUDr.Pavla Neugebauera, předsedy SPLDD ČR